

AANWEZIG

de leden: de heer F.C. Stoop (GroenLinks), mevrouw K. Schoonheim-Bakker (GroenLinks), de heer R. Doorn (GroenLinks), mevrouw P.J.M. Fens (GroenLinks), de heer C.J. Kindt (PvdA), mevrouw M. Klootwijk (PvdA), mevrouw M. Holdener-van de Geer (CDA), de heer A. Stol (CDA), de heer H.A. Kramer (D66), de heer F.C. Sanders (VVD), de heer R.F.T. van Wanrooij (VVD), de heer C.J.M. Doorenbos (VVD), mevrouw A. Smit-de Ridder (VLW), de heer K.I.J. Luttik (VLW), de heer J. Boer (POV), de heer M. Haalboom (POV)

wethouders: de heer R.J.G. Berkhout, de heer H.P.J. Halewijn, de heer J.M. Schalkwijk, de heer K. van Waaijen

de voorzitter: de heer R.P. Hendriks

de griffier: de heer J.A. Vullings

afwezig m.kg:

gastspreekers: de heer A.Th.A. van Dijk (commissaris van de Koning), de heer J. Hamming (burgemeester Zaanstad)

gasten: de heer P.C. Tange en mevrouw E. Tange

verslaglegging: mevrouw T. van der Aart (DemiSec)

AGENDA

1. Welkom en opening
2. Vaststellen agenda
3. Afscheidstoespraken externen:
 - de heer A.Th.A. van Dijk (commissaris van de Koning)
 - de heer J. Hamming (burgemeester Zaanstad)
4. Afscheidstoespraak namens de gemeenteraad door de heer R.P. Hendriks
5. Afscheidstoespraak namens het college door wethouder K. van Waaijen
6. Afscheidstoespraak door wethouder J.M. Schalkwijk
7. Toespraak de heer P.C. Tange (overdracht ambtsketting aan locoburgemeester R.J.G. Berkhout)
8. Sluiting

1. Welkom en opening

De voorzitter: Burgemeester Tange, mevrouw Tange, dames en heren genodigden, leden van de gemeenteraad, andere aanwezigen en de mensen die op een andere manier naar deze vergadering kijken, ik heet u allen van harte welkom en daarmee open ik ook de vergadering. Ik zit hier wel op een paar spijkers, maar ik heb geen hamertje om dat weg te timmeren deze keer. Dus dan doen we dat de volgende keer maar weer. We hebben geen bericht van verhindering. Iedereen is gelukkig aanwezig. We gaan het vanmiddag vieren in deze zaal en daarna er nog een mooi feestje van maken. Dat is afgesproken. Dat gaan we doen.

Dan wil ik naar het tweede agendapunt gaan.

2. Vaststellen agenda

De voorzitter: Er staat keurig in ons Reglement van Orde vermeld dat de raad goedkeuring moet geven aan de agenda. We hebben u een agenda toegestuurd. Ik vraag aan de gemeenteraad: gaat u akkoord met deze agenda? Ik hoor daar zeker, ik zie geknik. Dan hebben we keurig vastgesteld hoe de agenda vanmiddag zal zijn. Daar dank ik u voor.

3. Afscheidstoespraken externen

De voorzitter: Dan komen we al aan agendapunt 3 en dat is nog niet de sluiting, we gaan nu beginnen. Agendapunt 3 betreft afscheidstoespraken die gehouden kunnen worden door, wat wij dan noemen de zogenaamde externen. Niet onbelangrijk, maar het zijn geen mensen die direct hier in verband te brengen zijn met de gemeente Wormerland. Als eerste spreker zou ik onze commissaris van de Koning, de heer Van Dijk, willen uitnodigen om dit te doen. Ik vraag de heer Van Dijk om achter het spreekgestoelte te komen en dan gaan we graag naar u luisteren.

De heer Van Dijk: Ja, mijnheer de voorzitter, dank u wel. Het is wel bijzonder om hier binnen te komen en geen handen te schudden. Dat is tegennatuurlijk omdat ik me had voorgenomen om altijd de gemeenteraad, als hoogste beslisorgaan van de gemeente, de hand te schudden op het moment dat ik binnenkom. Maar neem me niet kwalijk, vandaag doe we het niet. En misschien de komende dagen ook niet. As we speak is live de persconferentie aan de gang waarbij wellicht ook dat soort maatregelen wordt afgekondigd. Maar we gaan hier vandaag natuurlijk wel een feestje vieren. Een bijzondere dag, een bijzondere buitengewone raadsvergadering, bij het afscheid van Peter Tange als burgemeester van Wormerland. Dat is wel een heel bijzonder afscheid als je natuurlijk als langstzittende burgemeester, meer dan twintig jaar, in zo een prachtige gemeente hebt gezeten.

De burgemeester, en zo kent u hem, heeft wel zo zijn wensen en wil graag zijn invloed doen laten gelden. Dus de opdracht was: luchtig en kort. Dan heb ik een voordeel: ik ben niet zo gevoelig voor wat een burgemeester wil. Dus gaat u er maar aanstaan. Overigens, het lijken veel blaadjes, maar dat heeft meer te maken met het feit dat ik mijn bril niet wil opzetten en dus een wat groter lettertype hanteer, maar, ik ga in ieder geval niet terugblikken met cijfers en statistieken. Als je dan twintig jaar als burgemeester in Wormerland hebt gezeten dan raak je denk ik niet uitgesproken over alles wat je dan als burgemeester hebt meegemaakt. Maar ik denk dat ik aan enige reflectie niet ontkom. Ik denk dat dit ook wel op zijn plek is. Want Peter, je hebt natuurlijk wel heel veel meegemaakt als burgemeester. Onder andere, we hebben er gisteren nog over gesproken, de ambtelijke fusie tussen Oostzaan en Wormerland de OVER-gemeenten. Ja, ik denk dat ik het vergelijk met een huwelijk, het begint altijd euforisch en met optimisme, op een gegeven moment merk je dat de wittebroodsweken voorbij zijn en dat je toch echt niet meer met elkaar over een tuinhekje praat, maar echt over samenwerking. Dat past ook wel bij wat ik vandaag las in het artikel van het Noordhollands Dagblad, waarbij je aangaf hoe belangrijk het is voor een kleine gemeente om ook te blijven bestaan. Om dicht bij de bevolking te blijven. Ik deel op zich jouw mening. Maar die samenwerking daarbij is wel essentieel om die zelfstandigheid ook te garanderen naar de toekomst toe, gelet op de opgave. Dat gaf je een beetje in het interview ook al aan, dat er zaken zijn die je als gemeente tegenwoordig op je bordje krijgt en waarbij je absoluut ook die samenwerking moet zoeken. Dus dat is belangrijk. Hoe is Peter Tange te kenschetsen? Ik denk dat je een burgemeester bent met heel veel draagvlak in de gemeente. Met talent om de boel bij elkaar te houden, ook als er wat spanningen dreigen, ik denk ook dat je in de regio een sterke en verbindende kracht bent geweest al die jaren. Ik denk ook iemand met natuurlijk gezag. Wellicht heeft het met leeftijd en jaren te maken, maar dat is toch wel hoe je wordt gekenschetst. Maar vooral ook ben je een zichtbare burgemeester geweest in de gemeente, maar ook in de regio. Eigenlijk pas jij wel bij het adagium dat een burgemeestersfunctie gewoon 24 uur, zeven dagen in de week speelt. Ik zie je vrouw knikken, dus dat klopt wel. Dat is fijn dat het klopt. Ik krijg een bevestiging, ik blijf u aankijken om te kijken of u ja blijft knikken. Maar vooral ook en dat komt ook terug uit de

gemeenschap, omdat je gewoon ook overal daadwerkelijk bij was. Je was er ook gewoon. Sterker nog, het viel op als je er misschien niet was. Maar soms is dat ook nodig, dames en heren, dat de burgemeester er is. Dat geldt natuurlijk zeker ten tijde van crises. Je gaf het eigenlijk al aan in jouw interview, met die grote cacaobrand in december 2003. Een grote impact, evacuaties, er moest veel worden schoongemaakt, ook daarna. In ieder geval een calamiteit waarbij jouw kwaliteiten als burgervader, als crisismanager toch ook heel goed van pas kwamen. Behalve die betrokkenheid ben je volgens mij ook een benaderbare burgemeester geweest al die jaren. Dat past ook bij dat interview van vandaag, waarbij je ook hebt aangegeven hoe belangrijk het is dat het openbaar bestuur dicht bij haar inwoners blijft. Je bent vriendelijk in de omgang, belangstellend, je oogt bescheiden staat hier. Daar geloof ik helemaal niets van. Ik geloof namelijk dat jij heel graag achter de schermen aan de touwtjes trekt. Dat is soms ook wel van belang. Ik denk ook dat het bij een goede burgemeester past dat je niet altijd de voorgrond pakt. Tenslotte heb je soms ook de wethouders die je wilt laten shinen, zoals dat zo mooi heet. Maar het is wel fijn dat je weet dat er iemand blijft meekijken, zodat de kwaliteit van het bestuur blijft gewaarborgd. Maar die touwtjes moet je natuurlijk op een aantal vlakken toch wel een beetje laten vieren. Of je het nu wilt of niet, het zal misschien ook wel een beetje wennen zijn. Ik denk ondertussen dat na die twintig jaar thuis de touwtjes bij iemand anders in handen zijn. Ja, dit is even een functionele stilte, hij moest er zelf even over nadenken. Maar ik denk dat hij een verschrikkelijke ervaring heeft. Maar in het afscheidsinterview met het Nieuwsblad De Zaankanter heb je aangegeven dat je het gaat missen. Natuurlijk ga je het missen. Als je zoveel jaar in zo een functie hebt gefunctioneerd dan ga je dat missen. Maar mooie woorden als je zegt: "ik kijk er met plezier op terug, maar ik vind ook 68 een mooie leeftijd om met pensioen te gaan, tijd voor nieuwe dingen, maar reken erop dat ik het zal missen." Dat zijn mooie woorden. Dat geeft denk ik ook precies aan hoe jij in dat burgemeesterschap zat. Eigenlijk als je ook naar je carrière kijkt dan valt het wel op dat je gewoon een trouwe loyale burgemeester bent geweest. Het bijltje erbij neergooien of een gril najagen is jou eigenlijk vreemd. Dat levert natuurlijk toch lange dienstverbanden op. Maar het is toch altijd wederkerigheid. Je kunt het wel willen, maar je omgeving moet het ook willen. Als die match klopt, ja dan klopt het wel. Jouw vader was schoolmeester, dus het was misschien niet zo vreemd dat jij ook in het onderwijs belandde. Je werd zelfs in 1990 directeur van het in dat jaar gevormde Damland College. Vanaf 1982 zat je achttien jaar in de gemeenteraad van Zaanstad, dat deed je naast je werk op school. Totdat Arie Lems, de toenmalige burgemeester van Zaanstad tegen jou zei dat je misschien eens moest gaan denken aan het burgemeesterschap. Zo kwam Wormerland in beeld. Dat was volgens mij een gouden match. Want als je na twintig jaar afscheid neemt op deze manier, dan denk ik dat je met recht een nationaal record hebt gemaakt. Het klikte ook tussen jou en Wormerland en dat is de afgelopen jaren ook zo gebleven. Belangrijk is toch wel jouw instelling. Ik denk dat dit ook belangrijk is voor een burgemeester. Je gaat naar de mensen toe, je praat met ze, je steunt ze. Ja, eigenlijk heb je daar zelf al ook over gezegd, weer mooie woorden: "ik denk dat wanneer je dat doet er veel meer begrip is als je ineens een beslissing moet nemen waar mensen niet zo gelukkig mee zijn. Mensen vinden immers overal wat van, je kunt het helaas nooit iedereen naar zijn zin maken." Dat is natuurlijk soms ook wel een beetje het dilemma van het openbaar bestuur dat we graag iedereen willen laten weten. Maar uiteindelijk in deze gemeenteraad moeten er wel beslissingen worden genomen. Daar sta je ook voor. Ik denk dat je een mooie gemeente achterlaat. Ik mocht hier laatst ook nog zijn om de profielschets op te halen en ik heb er alle geloof in dat het gaat goedkomen met de nieuwe burgemeester die we in april mogen gaan beëdiggen. Peter, ik hoop dat het niet te lang was. Ik denk dat men je hier gaat missen als burgemeester. Jij gaat je zeker niet vervelen, dat gaf je ook al aan in het krantenartikel, je hebt nog hier en daar wat bestuurlijke functies. Koken, bluesconcerten. Kortom, je gaat je echt niet vervelen. Maar ik wil je wel bedanken voor wat je voor Wormerland hebt gedaan, wat je voor de provincie hebt betekend en ik wens jou, je familie, je vrouw en iedereen natuurlijk het allerbeste de komende jaren en nogmaals dank. Ten teken van die dank hebben wij tegenwoordig een nieuw cadeautje en dat zijn bijzondere manchetknopen van de

provincie Noord-Holland. Ik hoop dat je ze met heel veel plezier de komende jaren zult dragen. Dank je wel.

(De heer Van Dijk overhandigt een cadeau aan de heer Tange.)

5

De voorzitter: Na deze mooie woorden van de heer Van Dijk wil ik graag de burgemeester van Zaanstad, de heer Hamming, uitnodigen voor zijn speech. Gaat uw gang.

10 **De heer Hamming:** Ja, dames en heren, wij komen ons kind terughalen. Het kind van Zaanstad, onze bijzondere inwoner, neem ik straks mee terug naar de stad waar hij is geboren en waar hij is groot is geworden. Waar hij onderwijzer is geworden, waar hij politiek actief is geworden, waar hij in die tijd is geïnspireerd door politici om ook met focus te werken aan een gemeente. Ik ben heel blij dat hij weer terugkomt, maar ik weet ook dat hij ook altijd een kind van Wormerland zal blijven. Ik mag spreken met twee petten op. Namens
15 de Burgemeesterskring van Zaanstreek-Waterland, waar Peter jarenlang voorzitter van was en vele mooie bezoeken en bijeenkomsten heeft mogen organiseren. Don Bijl is overigens als nieuwe voorzitter democratisch aangewezen terwijl hij niet aanwezig was, hij is nu voorzitter van die Burgemeesterskring, jouw opvolger. Maar ik spreek je ook toe als burgemeester van de gemeente Zaanstad. Want je bent een verbinder met hart en humor
20 voor de streek en ik wil daar graag wat woorden aan wijden. Beste mensen, fijne Peter, wat hebben Pisa, Londen en Wormer met elkaar gemeen? Juist, ze hebben allen een karakteristieke toren in het hart van hun gemeente staan. Oké, misschien zijn de toren in Pisa en de Tower in Londen iets beroemder, maar ik weet zeker, daar heeft Peter hard aan gewerkt, dat de Beschuitstoren in Wormer veel van de inwoners
25 lief is, maar ook steeds bekender is geraakt de afgelopen jaren. De Beschuitstoren geeft het dorp meer ziel en het maakt het verleden tastbaar en brengt daarmee verhalen over de streek weer tot leven. De vraag is, ik denk dat we die met zijn allen wel kunnen beantwoorden, of de toren er was geweest zonder iemand als burgemeester Peter Tange. Een man die in staat is geweest mensen te verbinden, met een groot hart voor de streek en
30 een man met groot gevoel voor de historie. We hebben altijd thuis een beschuitrol staan en die staat in een beschuitbus. Die beschuitbus hebben we niet omdat we van plan zijn om weer op ouderwetse walvisjacht te gaan, of omdat er nog gezinsuitbreiding op komst is, al zou ik dat best leuk vinden, nee het gaat niet om de beschuit, het gaat om de beschuitbus. En de beschuitbus, dames en heren, komt uit Wormerland. De beschuitbus met daarop die
35 prachtige afbeelding van de Beschuitstoren in Wormer. Ik denk dat vele van de aanwezigen hier, misschien moeten we haast met handopsteking nog eens rondkijken, die beschuitbus met die afbeelding thuis hebben. Ik denk, in alle eerlijkheid, dat het bij ons, dat kan ik ook wel melden, niet bij een beschuitbus is gebleven. Ik geloof dat ik er ongeveer tien heb overhandigd gekregen door Peter, na al die bijeenkomsten. Dus binnenkort ook te vinden bij
40 de rommelmarkt. Nee, dat zeker niet. Want het bijzondere was dat Peter een warm pleitbezorger was van alles wat met Wormerland te maken had. Maar zeker ook met die Beschuitstoren. Dat was heel bijzonder als het ging over het verhaal en het verhaal vertellen. Dat kon Peter als geen ander. Ik zal u zeggen dat ik daar heel blij mee ben, want ik heb veel prachtige verhalen van jou gehoord en geleerd over de Zaanstreek, over het karakter van de
45 streek, over de ziel van deze streek. Het toont aan hoe goed je in staat bent om de historie van de streek weer tot leven te brengen. Het toont voor mij hoe trots je ook op deze gemeente bent en volgens mij altijd zult blijven. Ook trots op deze streek. Iemand die de ziel van de Zaanstreek door en door kent. Sterker nog, iemand die de ziel van de Zaanstreek versterkt. Sterker nog, iemand die de ziel van de Zaanstreek is. Nu na twintig jaar nemen we
50 afscheid van jou als burgemeester Peter. Voor mij als buurburgemeester de eer om je namens al die andere burgemeesters te bedanken. Bedankt voor al die jaren inzet, de collegialiteit, de prima samenwerking, alles met een glimlach en als het nodig was soms met een scherpe opmerking. Want je wist wanneer het nodig was en wanneer het vooral ook niet nodig was. Niet alle burgemeesters weten dat altijd. Je bent wat dat betreft op vele vlakken
55 een voorbeeld. Als je zo lang burgemeester bent als jij, dan doe je iets goed. Als je kunt

uitgroeien tot de langstzittende burgemeester en recordhouder bent, dan heb je het vak in de vingers. Dat betekent dat wij als collega's goed hebben kunnen kijken en veel van je hebben kunnen leren. Dan moeten we goed kijken, hoe kunnen wij een klein beetje als Peter Tange zijn. We hebben wat navraag gedaan en de afgelopen dagen heb ik daar nog wat meer over nagedacht. Wat is nu het geheim van Peter? Kort gezegd komt het hierop neer: doe het samen, richt je op de toekomst, met respect voor de historie en doe dat met het nodige gevoel voor humor. Als je dat in alle bescheidenheid een beetje combineert, kun je best een eind komen. Toekomstgericht werken, met historisch besef en een glimlach. Dat is volgens mij een deel van het geheim van burgemeester Peter Tange. Een voorbeeld: ongeveer twee jaar geleden ging mijn telefoon. Peter Tange belt. Hij belde niet vaak. Maar als hij belde had hij een boodschap. "Jan, ik zit hier bij het Nederlands Genootschap van Burgemeesters en er is een brief van de NTR, Sinterklaas kan nergens in Nederland aankomen. Dat is een probleem. Dit is een geweldige kans voor de Zaanstreek want wij kunnen dat. Wij kunnen vrijheid van meningsuiting combineren met een veilig kinderfeest Jan. Dus we gaan het doen en het is een langgekoesterde wens van de bevolking om dat een keer hier te organiseren. Bovendien hebben wij een prachtig landschap om dat te verkopen. Nou, ik ben best snel enthousiast om een mooi evenement naar onze streek te halen. Zeker als het trots en bondgenootschap in onze gemeenschap organiseert. Maar hier had ik toch nog niet aan gedacht. Het tekent je dat je een kans zag voor Wormerland, maar ook voor de Zaanstreek als geheel. Je realiseerde je ook dat het organiseren van zo een evenement alleen kon in samenwerking met goede burens. En zo is het ook gegaan. Je toonde lef, deed een stap naar voren, nam initiatief en de rest is geschiedenis. Jij schreef hiermee geschiedenis voor onze streek. We beleefden een mooie intocht op die zonnige, vrolijke zaterdag. De start was hier. Die zal wat mij betreft voor altijd in ons collectieve geheugen staan gegrift. Hij was ook betekenisvol voor de manier waarop je bondgenootschappen kunt aangaan. Op welke manier je de dialoog kunt aangaan en op een goede manier kunt samenwerken met de burens. Daar speelde jij Peter, met jouw persoonlijkheid, met jouw invulling van het burgemeesterschap een belangrijke en inspirerende rol in. Dank daarvoor. Je hebt ons geleerd dat samenwerking het meest effectief is met focus. Kies een doel waar men gezamenlijk voor wil gaan en focus daarop. Dan kom je samen vooruit. Ik noemde net al het voorbeeld van de intocht, maar zo noemde jij zelf vaak ook het voorbeeld van de Coentunnel. In jouw actieve periode in Zaanstad heb je dat ook van dichtbij meegemaakt. Juist door samenwerking, met focus van de randgemeenten van Amsterdam, is die Coentunnel er echt gekomen. Door met elkaar daar samen voor te gaan, met één boodschap, met een goede lobby, is dat gelukt. De afgelopen twintig jaar was de samenwerking tussen gemeenten hier in deze regio altijd een onderwerp van gesprek. Het is nog steeds de vraag: wie gaat met wie? Dat is nog steeds niet beantwoord. Ik wil graag wel van de gelegenheid gebruik maken voor een wat ondeugende opmerking. Het mag toch, ondeugd is toch ook een beetje de karakterschets van Peter. Want met de thuiskomst van Peter in Zaanstad, want hij heeft inmiddels dames en heren, dat weet u, weer een appartement in Wormerveer en is hij wat mij betreft ook wel het vleesgeworden pleidooi voor het samengaan van alle Zaanse gemeenten. Dat is een kleine ondeugende opmerking van de burgemeester van Zaanstad. Als mens is hij de verpersoonlijking van een gezamenlijke Zaanstreek. Dus in die lijn, waar wachten we op dames en heren, we kunnen nu tekenen, de commissaris is er bij. Alle gekheid op een stokje, de komende jaren is samenwerking blijvend nodig. De uitdagingen die op ons afkomen zijn enorm. Ze zijn groots en meeslepend. Of het nu gaat om de woningbouw of de bereikbaarheid, we moeten samen op zoek naar wat ons verbindt, om oplossingen te vinden die al onze inwoners langdurig vooruit helpen. Dat moeten wij vanaf nu zonder jou doen Peter. Beste mensen, fijne Peter, we gaan je missen. We gaan je verhalen missen, we gaan je historisch besef missen, je humor, je bescheiden opstelling, maar wel je rake opmerkingen in de vele overleggen die we samen hebben gehad. Je vermogen om ons te laten gaan voor een gezamenlijk doel. Ik wens ons allen hier aanwezig. alle bestuurders in Nederland en alle bestuurders hier in de regio een beetje Peter toe. Peter, het ga je goed, ik weet zeker dat je nog een mooie toekomst tegemoet gaat in

onze mooie woonplaats. Ik weet ook zeker dat we elkaar nog vaak gaan tegenkomen. Dank je wel voor je enorme bijdrage voor de regio en voor Wormerland.

Ik heb twee cadeautjes voor je. We hebben natuurlijk de traditionele mand met de streekproducten van al die streekgemeenten. Die krijg je dus ook voor de laatste keer. Net als de beschuitbus, ik weet niet of de beschuitbus erbij zit. En we hebben iets moois en misschien is het goed om dat gelijk uit te pakken. Het is uit het archief van de gemeente Zaanstad. We denken dat we jou er een enorm plezier mee zullen doen. Peter, het ga je goed.

(De heer Hamming overhandigt een cadeau aan de heer Tange.)

4. Afscheidstoespraak namens de gemeenteraad door de heer R.P. Hendriks

De voorzitter: Mijnheer Hamming, dank u wel voor uw mooie woorden. Ja, over samenwerking en fusie met Zaanstad komen we nog te spreken. Dat is een taboepunt hoor. Er zijn mensen voor u geweest, die hebben we met pek en veren de Zaanbrug over gejaagd. Wees voorzichtig met deze woorden. Er is nu toch wel iets bijzonders. Ik mag als voorzitter van deze vergadering mezelf het woord geven. Ik mag spreken namens de gemeenteraad en dat zal ik ook vanaf die plek doen.

Beste Peter, beste Els, dames en heren genodigden, leden van de raad en inwoners ook hier in de zaal aanwezig. Het is voor mij een hele eer, maar ook een groot genoegen om vanmiddag namens de gemeenteraad tijdens deze bijzondere vergadering het woord te mogen voeren naar aanleiding Peter, van jouw afscheid als onze burgemeester. Nu zegt een Chinees spreekwoord dat je een goede vriend duizend mijlen kunt vergezellen, maar dat toch altijd dat moment komt van afscheid nemen. Maar, laat het nu ook betekenen Peter, dat met elk afscheid een nieuwe en waardevolle herinnering wordt geboren. Daar moeten we ons aan vasthouden want dat klinkt toch een stuk positiever dan afscheid nemen. Dat lijkt zo definitief. Dat willen we niet. Peter, op 13 maart 2000 werd jij burgemeester van Wormerland. Als opvolger van Jan Koppenaar, die als eerste burgemeester van de nieuw gestichte gemeente Wormerland werd benoemd op 1 januari 1991, de datum van de herindeling van de voormalige gemeenten Wormer, Jisp en Wijdewormer. En daarom ook richting Zaanstad, we hebben die ervaring, die hoeven we niet opnieuw over te doen. Van 4 oktober 2012 tot 10 januari 2013 was jij tevens waarnemend burgemeester van Landsmeer. In die maanden bekleedde jij dus een dubbelfunctie. Ook dat ging perfect. Onze gemeenteraad heeft daar niet onder te hoeven lijden. Je kon die taken keurig verdelen. Peter, het is wel eens een voordeel als je wat langer in de raad zit zoals ik, 44 jaar inmiddels, dan heb je al veel dingen meegemaakt. Ook de komst van nieuwe burgemeesters heb je meegemaakt. Maar ik weet me nog goed te herinneren dat de toenmalige gemeenteraad van zijn nieuwe burgemeester, Peter Tange, hoge verwachtingen koesterde. De burgemeester mocht niet alleen een goede bestuurder zijn, nee de burgemeester moest ook een echte burgervader zijn voor onze inwoners. Een burgemeester die verbindend kon en wilde zijn en die zich gemakkelijk kon bewegen tussen onze inwoners en zich goed kon presenteren bij onze verenigingen en bij de bedrijven die in onze gemeenten waren gevestigd. Kortom Peter, een schaap met vijf poten, een alleskunner. En als goede herder schoor jij wel jouw schapen, maar je wilde ze niet. Je maakte onze wensen waar en stond open en positief tegenover onze lokale samenleving in al haar geledingen. Alle leden van de gemeenteraden waren, en zijn dat denk ik nog altijd, van mening dat wanneer de bevolking zelf een nieuwe burgemeester zou mogen kiezen, de bevolking in zeer ruime meerderheid jou Peter, zou kiezen als burgemeester en onze burgervader. Peter, je bent geliefd en wordt door ons allemaal enorm gewaardeerd voor jouw inzet, voor de inzet voor Wormerland, maar ook voor de regio. We hebben dat eerder gehoord. Je betekent voor ons als het ware dat je meer dan de man bent die op zondag het vlees komt snijden. Behalve invulling geven aan je burgemeesterschap, een baan voor zeven dagen per week en 24 uur per dag, heb je je ook ingezet voor allerlei andere zaken, activiteiten en projecten. Ik zal er een paar noemen zonder hierbij volledig te

willen zijn. Want er werd inderdaad gevraagd de speech niet te lang te maken. Ik begon met vijftig pagina's, maar ik heb wel wat over. Daarom ga ik het ook niet allemaal benoemen, ik heb dat allemaal geskipt. Ik ga er een paar noemen. Peter, in jouw periode hebben we nieuwe scholen gebouwd in Wormerland. Jij was als portefeuillehouder Onderwijs daar heel nadrukkelijk bij aanwezig en je hebt je daarmee beziggehouden. Het tweede voorbeeld is het nieuwe dorpscentrum in Neck. Als voorzitter van college en raad was ook jij bij dit project betrokken en trok jij toentertijd samen met mij op om dit project te realiseren in opdracht van onze gemeenteraad. En zie het resultaat: een geweldig mooi centrum met een heel erg mooi dorpshuis, met een school, met een gym- en toneelzaal en nieuwe woningen. De inwoners van Neck zijn trots op hun gebouw en trots op hun centrum. En laten we ook eerlijk zijn Peter, welke gemeenschap van 1500 inwoners kan zich verheugen op een dergelijke mooie voorziening. De nieuwe brandweerkazerne in Wormer. Een geweldig mooi gebouw, maar ook goede voorzieningen voor onze brandweermensen. En een mooie werklocatie voor de Omgevingsdienst IJmond, regio Zaanstreek-Waterland. Denkend aan dit gebouw moet ik toch ook denken aan de manier waarop jij altijd pal voor de brandweermedewerkers stond. Ik moet denken aan de geweldige morele steun die jij hen gaf bij het bestrijden van die grote cacaobrand in Wormer. Deze brand ontstond op 18 december 2003 en had grote gevolgen voor onze gemeente. Waarbij zo een 1200 inwoners tijdelijk moesten worden geëvacueerd en na de brand de schade berekend kon worden op minimaal € 80 miljoen. Jouw bijdrage, jouw steun aan alle betrokkenen en steun aan onze brandweermensen, want die hadden dat ook echt nodig, was geweldig. Ik weet me dat nog goed te herinneren. In januari 2011 ontstond er opnieuw een grote brand. Ook bij dezelfde cacaofabriek. Maar de gevolgen waren hier gelukkig minder, mede dankzij jouw adequate en professionele inzet. Peter, in het jaar 1620 werd in Wormer de Beschuitbakkerstoren gebouwd. En vanwege het feit dat de toenmalige gemeente Wormer geen geld beschikbaar had voor het noodzakelijke onderhoud werd in 1896 deze toren gesloopt. Maar mede op jouw initiatief werd een replica van deze toren gebouwd en iedereen kan dit bouwwerk thans bewonderen aan de Dorpsstraat van Wormer. Regelmatig vaar jij als vrijwilliger mee met de boten van de Poelboerderij en vertel jij de mensen aan boord van deze boot over de geschiedenis van Wormer en over het rijke bezit van het Wormer- en Jisperveld. En in deze rol treed je op als gids voor vele mensen. Ook die van buiten onze gemeente. Jij weet deze mensen enthousiast te maken over de gemeente Wormerland. Echter, ik moet ook eerlijk zijn, niet op alle vlakken blijk jij een goede gids te zijn. Zo weet ik uit eigen ervaring, en nu weet ik niet meer of het 2011 of 2012 was, een van die twee jaren was het, dat het ook goed mis kan gaan met jou als gids. We besloten na een congresdag van de VNG om onder leiding van Peter nog even een stukje, stukje dames en heren, door de stad Leeuwarden te lopen. Ik kan u vertellen dat we hopeloos verdwaald raakten. En na afloop van die wandeling waren we gelukkig maar nét op tijd om de laatste bus te halen naar ons hotel. Waren we een minuut later geweest, dan hadden we ook dat stuk nog moeten lopen. En in de bus zei Peter: "ja, ik heb geen richtinggevoel volgens mijn echtgenote". En wij, die met Peter mee hadden gelopen zeiden dat we dit alleen maar konden bevestigen. Het voordeel was echter wel Peter, dat weet je ook, dat we wel veel van Leeuwarden bij nacht hebben gezien. Dat was ook wat waard. Ik kan Els geruststellen: we zijn in geen enkele kroeg terechtgekomen, want daar hadden we geen tijd voor. Een paar andere activiteiten wil ik ook niet ongemoeid laten. Ik denk hierbij aan jouw voorzitterschap van het bestuur van de Stichting Vrienden van het Zaan Medisch Centrum, voorzitter Raad van Toezicht van De Zorgcirkel, waaronder ook ons zorgcentrum Torenerf valt. De verschillende functies die jij bekleedde bij het Gerrit Blaauw Fonds. En via cofinanciering en met behulp van het fonds kon een groot aantal projecten in Wormer, maar ook buiten Wormer in de Zaanstreek worden opgestart. Jouw voorzitterschap van de Noord-Hollandse Molenfederatie wil ik ook niet ongenoemd laten. Peter, kortom heel veel goede dingen, niet alleen voor Wormerland, maar zeker ook voor onze regio Zaanstreek-Waterland en zelfs daarbuiten. We hebben dat ook van de commissaris gehoord. Ik zei het al, ik ben niet compleet want ik had vele andere bezigheden hier nog kunnen noemen. Dan was ik aan die vijftig pagina's gekomen. Maar ik denk dat met het afgegeven overzicht wel een goed beeld is geschetst van al jouw taken en activiteiten en talenten die je naast jouw taak als

burgemeester hebt vervuld. En Peter, die enorme inzet over de afgelopen twintig jaar was natuurlijk alleen maar goed mogelijk omdat jij hierbij in belangrijke mate werd gesteund door jouw echtgenote Els en natuurlijk ook door jouw gezinsleden. Els heeft toegestaan dat jij twintig jaar jezelf mocht opdelen tussen het gezin en de gemeente. Dat is natuurlijk ook voor

5 Els een hele opgave geweest. Een Frans spreekwoord zegt: een man zonder vrouw is als een paard zonder teugel. Dat is natuurlijk ook zo. Ja, heb je dat goed verstaan Remco. Dat is natuurlijk zo Peter. De man is het hoofd, maar de vrouw is het nekkie. En dat nekkie bepaalt toch nog altijd hoe dat hoofd beweegt en draait. Daar moet je goed rekening mee houden en daar heeft Els jou mee geholpen. Els heeft jou twintig jaar lang begeleid. En Els was ook al

10 die jaren voor jou een gids, maar dan wel een goede gids en een grote steun. Zij was daar waar jij haar nodig had, in voor- en tegenspoed. Ik denk dan ook dat dat ik namens de gemeenteraad van Wormerland ook Els heel nadrukkelijk mag bedanken voor haar rol in jouw twintigjarige bestaan als burgemeester en burgervader van Wormerland. Els was onze burgermoeder. Els, dank je wel, goed gedaan, groots.

15 Tot slot nog het volgende. Jij hebt ervoor gekozen om met pensioen te gaan. Veel mensen denken, dan goh, nu heb ik voldoende tijd om allerlei dingen te doen. Ik ben ook met pensioen en ik heb kunnen ervaren dat het tegenvalt. Dat zul jij ook zien, het valt tegen. Vergeet niet dat wij weinig besef van tijd hebben, maar dat we wel heel erg veel besef hebben van verloren tijd. En je zult nog steeds jouw beschikbare tijd goed moeten plannen.

20 En om jou daarbij behulpzaam zijn mag ik jou namens ons allemaal hier aanwezig een mooie hulp aanbieden als cadeau. En dat ga ik doen als ik zo klaar ben. Peter, nogmaals onze dank voor jouw inzet ten behoeve van Wormerland en onze regio over de afgelopen twintig jaar. Als langstzittende burgemeester in Nederland in één gemeente ben je ook voor ons een voorbeeld geweest en daar zijn we jou erkentelijk en ongelofelijk dankbaar voor.

25 Geniet nu, samen met jouw gezin, met jouw familie die in de zaal zit, geniet van je pensioen. Peter, het ga je goed.

(De heer Hendriks overhandigt een cadeau aan de heer Tange.)

30 **5. Afscheidstoespraak namens het college door wethouder K. van Waaijen**

De voorzitter: Ik zit weer op mijn plek. We gaan door met de vergadering, dan mag ik nu vragen aandacht te geven aan Jeroen Schalkwijk. O, nu vergeet ik als voorzitter de toespraak, namens het college, door Kees van Waaijen en ik geef de wethouder graag het

35 woord, sorry Kees.

Wethouder Van Waaijen: Goed, ik ga me aansluiten bij de vorige sprekers, het moest kort en luchtig. Vandaar dat ik daar maar mee ben begonnen. Wat u daar ziet is waarschijnlijk zeer herkenbaar. Dat is twintig jaar geleden. Twintig jaar geleden was ik op dat moment

40 waarnemend burgemeester en op dat moment mocht ik ook de ambtsketen omhangen bij de nieuwe burgemeester Peter Tange. Nou u ziet, we zijn zeer herkenbaar gebleven. We stonden eerst boven in de toekomstige kamer van Peter en hij kwam zich daar voorstellen. Ik had wel begrepen dat het een GroenLinksburgemeester was. Ik had ook begrepen dat hij uit de Zaanstreek kwam. Ik kwam hem boven op de gang tegen en hij liep zo naar die kamer

45 toe. Daar kwam een keurige verschijning, helemaal in het pak, met stropdas, vaak driedelig ook. Eigenlijk heb ik hem nooit anders gezien dan in prachtige pakken. Vrijetijds kleding heb ik eigenlijk nog nooit van hem gezien. Ik denk bijna niemand. Ik was toen op dat moment, twintig jaar geleden, waarnemend burgemeester. Ik was burgemeester van de Partij van de Arbeid en dat was twintig jaar geleden een compleet bolwerk hier in de Zaanstreek. Het is

50 wel veranderd hoor de laatste tijd. Maar in die tijd kwam er dus een GroenLinksburgemeester binnen. Peter, voorgaande sprekers hebben het al gezegd, een zeer begenadigde spreker, verteller, voorlezer, geschiedkundige, cultuurkenner met een onderwijsachtergrond. Het is ook al eerder gezegd: je stond dicht bij de inwoners en je stond er voor de inwoners. Dat was tevens jouw visitekaartje voor de zelfstandigheid van

55 Wormerland. Je gaf het belang aan van de menselijke maat bij de dienstverlening, dat

noemde je cruciaal. Vandaar ook dat je echt overal was. Of het nu festiviteiten waren, activiteiten. We zeiden wel eens in het college: daar gaat hij weer met zijn vaas naar een huwelijk, een eerste geboorte in het jaar, verjaardag. Daar ging hij weer met zijn vaas. Waarschijnlijk kreeg je bij deze bijeenkomsten taartjes, maar het was niet te zien. Echt niet, het was niet te zien. Wel was het zo dat Peter altijd overal stipt op tijd was. Het zal niet geheel onbekend zijn, niet alleen in Wormerland maar in de hele regio, die groene Jaguar die zag je echt door het dorp heen en hij ging met een enorme slakkengang naar alle activiteiten toe. Hij was overal altijd keurig op tijd. Af en toe mocht ik je vervangen, maar meestal deed je het zelf. We hielden een keer per jaar voor de nieuwe inwoners in Wormerland een avond om de gemeenteraad, college en de burgemeester voor te stellen aan de nieuwe inwoners. De portefeuillehouders mochten even in het kort zeggen welke onderdelen in hun portefeuille zaten en toen kwam Peter aan het woord en die ging met de inwoners een rondreis maken door de gemeente Wormerland. Dat deed hij op een fantastische manier. Maar ik moet eerlijk zeggen: hij kon ook zo overdrijven. Want geschiedkundig ging hij vooral over Jisp vertellen, de ledenzetters en mensen die tegen gevels aan stonden en ladderzat waren. Maar wat hij ook had, hij zei op een gegeven moment: beste mensen, in de tijd van de walvisvaart was het zo dat Jisp eigenlijk de hoofdstad van Nederland zou worden. Dat is ook zo, dat is werkelijk geschiedkundig ook juist. Peter en ik zeiden altijd tegen elkaar wat zou het dan toch mooi zijn als de Johan Cruijff Arena in Jisp had gestaan. Ja, dat we zelf een eigen skybox hadden in die Arena. Maar, dat is niet doorgegaan. Ja Peter, je hebt, dat is al diverse keren aangehaald, natuurlijk voor Wormerland, dat snapt iedereen, maar ook regionaal oog gehad voor de hele regio. Zeker qua samenwerking in de regio. Jij kende ook Zaanstreek-Waterland als geen ander. En Wormerland is een gekke gemeente. Die ligt precies tussen Zaanstad en Purmerend in. Dat merken we in onze eigen gemeente ook. Als ik bijvoorbeeld kijk naar twee kernen, de kern Jisp en de kern Neck, dan zul je zien dat Jisp een echt Zaanse dorp is en Neck veel meer is georiënteerd op het Waterlandse gebied. Er zitten niet alleen culturele verschillen maar ook veel verschillen tussen de Zaanstreek en Waterland. We hebben het er wel eens over gehad. De Zaanstreek is toch wel vrij snel vernieuwend en neemt direct alles in actie. Dan gaat er wel eens wat verkeerd. Maar Waterland is meer het traditionele en behoudender deel. Dat vinden we ook terug in onze eigen gemeente. Jij bent natuurlijk heel goed bekend in de regio. Je komt uit Zaanstad en hebt er jaren in de raad gezeten. Oostzaan ken je als geen ander. Ik zie daar achterin Paul Meulman staan. Die kan het waarschijnlijk bevestigen. Ook die cultuur ken je goed. In Landsmeer ben je burgemeester geweest, die plaats ken je ook goed. We hebben samen in Purmerend in het ISW-verband gezeten, met de andere gemeenten Beemster, toentertijd nog Zeevang, Waterland, Edam-Volendam en Purmerend. Dus in die zin heb jij een enorm belangrijke rol gespeeld in de noodzakelijke samenwerking die in de regio nodig is om al die problemen te kunnen aanpakken. Mijn stelling is ook: als je niet kunt samenwerken met Peter Tange, dan ligt het echt voor het grootste deel aan jezelf. Peter neemt afscheid. Uiteraard voor Els fantastisch, voor Peter zelf fantastisch en het klinkt misschien gek maar ook voor Wormerland is dat goed. Na twintig jaar is het tijd voor vernieuwing en verandering. Ik was zeer verheugd dat de Vertrouwenscommissie een nieuwe burgemeester heeft voorgedragen, Judith de Jong, met een PvdA-achtergrond. Waarschijnlijk komen we in de toekomst weer wat sterker terug. Peter, ik dank je namens alle colleges waarin we samen de afgelopen periode een hele lange tijd hebben mogen samenwerken. Een ding stond altijd centraal bij alle colleges waar ik in heb gezeten: er moet wel humor zijn. Want humor is belangrijk om met elkaar de belangrijke dingen te kunnen doen. Je gaat inderdaad genieten van je nieuwe woning aan de overkant van de Zaan. Ik ben er binnen geweest, ik heb er gelukkig nog geen geraniums voor het venster zien staan. Ik denk ook niet dat je daar achter moet blijven zitten, ondanks dat de industriële Zaanwand daar aan de overkant fantastisch is. Ga ook niet te lang op je balkon zitten in afwachting van de nieuwe Zaanbrug, want dat kan nog wel eens een tijdje duren. Namens alle collegeleden, hartelijk bedankt voor de samenwerking. Ik neem als bestuurder afscheid, maar we nemen geen afscheid van elkaar. Dank je wel.

6. Afscheidstoespraak door wethouder J.M. Schalkwijk

De voorzitter: Dank u wel wethouder Van Waaijen, voor uw mooie woorden. Dan mag ik nu toch het woord geven aan wethouder Jeroen Schalkwijk die zal spreken namens de raad, het college, maar ook namens de gemeente. Mijnheer Schalkwijk, het woord is aan u.

Wethouder Schalkwijk: Ja voorzitter, dank u wel. Omdat het een raadsvergadering is spreken we via u. Maar ik hoop dat u het goed vindt dat ik me richt tot Peter Tange. Hoewel ik wel persoonlijk even tegen u wil zeggen dat maar weer eens blijkt hoe raad en college het soms verschrikkelijk met elkaar eens zijn want alles wat u in uw toespraak heeft genoemd zou ik ook zeggen. Dus we gaan of in de herhaling, of we snappen het. Ik zal even eerst iets voorlezen: Peter Tange heeft zich de afgelopen twintig jaar in, maar ook naast zijn functie als burgemeester, op bijzondere wijze voor de gemeenschap ingezet. Hij is de langstzittende burgemeester van Nederland in één gemeente, zeg ik er maar achteraan. Hij heeft deze functie op een bijzondere wijze ingevuld. Zowel in zijn functioneren als burgemeester, binnen de ambtelijke organisatie, als in zijn functioneren naar de inwoners, ondernemers en instellingen binnen de gemeente Wormerland. Vanuit de gemeenschap worden met name zijn benaderbaarheid en zijn betrokkenheid geroemd. Vanuit de ambtelijke organisatie worden met name zijn verbindende stijl van leiderschap, zijn betrokkenheid en zijn enthousiasme genoemd. Daarna hebben ze een aantal zaken opgenoemd, zonder helemaal uitputtend te zijn, waaruit blijkt wat ik zojuist heb gezegd. Ze zijn al genoemd: de burgerhulpdiensten, cultureel erfgoed waar je druk mee bent geweest, je rondvaarten voor de Poelboerderij, vrijwilliger op Torenerf met je koffertje waar allemaal verhalen inzitten. Bestuurslid van de Stichting Vrienden van het Zaans Medisch Centrum. Dat je sinds 2009 voorzitter bent van de Raad van Toezicht van de Zorgcirkel. Dat je verschillende functies hebt verricht in het Gerrit Blaauw Fonds. En dat je sinds 2006 voorzitter bent van de provinciale Molencommissie. Dat je hebt ingezet voor de nieuwe brandweerkazerne. Dat je veertien jaar lang voorzitter bent geweest van toezicht van Stichting Openbaar Primair en Speciaal Onderwijs Purmerend, OPSO. En daarnaast verschillende lokale buurtschappen en toneelvoorstellingen. Als ik toch even terugkom op die brandweerkazerne die je hebt gedaan, IHP, allemaal nieuwe scholen die gebouwd zijn, maar toch die brandweer. Ik weet nog goed dat we als CDA ook een wethouder in het college hadden. Een van de eerste fractievergaderingen die we hadden was ook een van de eerste acties die jij had gedaan. Dat kostte nogal wat geld en er moest goed over nagedacht worden, dat was dat de brandweertenten nieuwe laarzen kregen. Heel belangrijk toen. En nieuwe helmen, want daar konden ze weer mee de weg op. Het was heel veel geld en er is toen heel veel te doen om geweest. In ieder geval Peter, wat ik nu voorlees is uit het raadsbesluit van 4 februari jl. waarbij jij niet aanwezig was. Kort gezegd komt het hierop neer: het heeft de raad van de gemeente Wormerland behaagd bij zijn raadsbesluit van 4 februari 2020, jou het ereburgerschap van de gemeente Wormerland toe te kennen. Daarbij hoort de Gouden Lepelaar en de oorkonde. Mag ik je verzoeken, ik mag jou de Gouden Lepelaar opspelden. Dit zijn de overwegingen van de raad en dit is de oorkonde, alsjeblieft. Voorzitter, voordat u afhamert, want ik ben de laatste spreker voordat u sluit natuurlijk, ik zou graag nog twee blijken van dank willen uitreiken aan de commissaris van de Koning en de burgemeester van Zaanstad. Dat zijn, hoe kan het anders zou ik willen zeggen, zilveren suikerscheppen met daarop de Beschuitstoren.

7. Toespraak de heer P.C. Tange (overdracht ambtsketting aan locoburgemeester R.J.G. Berkhout)

De voorzitter: Wethouder, dank u wel. Goed gesproken namens de raad. Dames en heren, daarmee eindigen we dan de sprekers van de kant van de gasten en de gemeenteraad. Dan wil ik nu graag aan onze nieuwe ereburger en onze burgemeester, nog steeds, de heer Tange de mogelijkheid geven tot een toespraak en uiteindelijk ook tot de overdracht van de ambtsketten aan uw locoburgemeester.

Burgemeester Tange: Beste mensen, leden van de gemeenteraad, commissaris van de Koning, het was heel eervol om burgemeester te zijn van Wormerland. De prachtige gemeente Wormerland als groene buffer tussen de verstedelijkte gebieden met een uniek veenweidegebied, het Wormer- en Jisperveld. En ook met een authentieke droogmakerij, de Wijdewormer. En natuurlijk ook met duizend bedrijven, bijvoorbeeld de cacaofabriek langs de Zaan of Lassie. Maar ook vijftig echte boerenbedrijven, ze maken de werkgelegenheid hier compleet in onze gemeente. De gemeente ligt in de Metropoolregio Amsterdam. Nou, completer kun je het toch niet hebben. Je mag op alle niveaus overal over meedenken en je inbreng hebben. Toch denk ik bij Wormerland als eerste aan de inwoners. De inwoners tonen een grote betrokkenheid. Ze zetten zich in als vrijwilliger voor heel veel verenigingen. Dan moet je bijvoorbeeld denken aan verenigingen bij cultuur en sport, historie, maar ook als het gaat over de vrijwilligers van de brandweer. Ze hebben bij mij altijd een apart plekje in mijn hart want het zijn echt ook wel onze helden. Inwoners hebben een mening over alles wat er moet gebeuren. En wij gaan met ze in gesprek als het bijvoorbeeld gaat over de discussies die we hebben in de contactcommissies. En zo zijn de inwoners de spil bij het in stand houden van de voorzieningen en activiteiten. Zij maken Wormerland. Ik denk, als ik terugkijk naar de jaarlijkse Feestweek in de Wijdewormer, dan mag ik in de jury playbackshow zitten. Ik denk aan de toneeluitvoeringen bijvoorbeeld die in Spijkerboor, ik heb daar een keer in mogen meedoen. Ik vond het heel erg leuk. Ik denk aan de kermissen met het ringsteken in Oostknollendam. Ik denk aan het beachvolleybal hier of een popconcert aan de overkant. Maar ik denk ook aan de jaarlijkse fietstocht op 5 mei, als we alle kernen met elkaar verbinden door op de fiets overal langs te gaan en allerlei activiteiten vinden. Een hele actieve, vitale gemeente, waarin zoveel door de mensen wordt georganiseerd. Het is echt een feest om daar de burgemeester van te mogen zijn. En als het dan vriest, dan hebben we een echte barre tocht. En de laatste keer stapten bij die barre tocht op Jisp 20.000 mensen op. Die startten op die bewuste zaterdag en die gingen de barre tocht schaatsen. En aan het einde van die dag zeiden we tegen elkaar: goh, 75 gebroken polsjes, het is reuze meegevallen. Wormerland is een veilige gemeente. De inwoners geven ons voor veiligheid een 8. Trots ben ik ook op die nieuwe kazernes die we hebben gemaakt en op de burgerhulpverleners, echt een vernieuwing op het terrein van brandweerzorg. Maar ook al die WhatsAppgroepen, mensen die hun buurt in de gaten houden. En onze boa's en wijkagenten, die staan voor de veiligheid, ook in het buitengebied. Laatst kreeg ik van een journalist de vraag: waar bent u het meest trots op? Dat is dat alle kinderen in onze gemeente in mooie, nieuwe, permanente schoolgebouwen zitten. In Wormerland is dat ons gelukt. En dat is voor altijd goed. Dat is een groot compliment, met name aan de gemeenteraad die daarvoor de financiën heeft vrijgemaakt. In Wormerland hebben we ook actieve historische verenigingen. De rijke geschiedenis werd beschreven in vele boeken en er waren prachtige tentoonstellingen. Panden werden gerestaureerd, Maas, Waal, Schepel, de Boerensluis, pakhuizen, de replica van de Beschuitstoren. Daarmee versterken we de identiteit van onze gemeenschap. En je ziet deze identiteit herkenbaar terug in bijvoorbeeld nieuwbouwplannen, zoals bij het ijsbaanterrein, of de Molenbuurtwijk. Bij deze ontwikkelingen is het een voorwaarde dat er een breed draagvlak is in een gemeenteraad en wel gedurende meerdere bestuursperiodes. De raad en het college hebben een goede begrotingsdiscipline, langdurig structureel sluitend. Goede reserves en voorzieningen en een hoge solvabiliteit. De dienstverlening van onze gemeente krijgt van de inwoners een 7. Ze zijn trots op alle voorzieningen. De inwoners wonen hier graag. Dat hoor ik vaak als ik de felicitatiebezoeken breng, als ze vijftig jaar, zestig jaar, 65 jaar getrouwd zijn. Of als ze negentig jaar zijn geworden, of honderd. Prachtige persoonlijke gesprekken. Ik heb er in al die jaren ongeveer 2000 bezocht. Het geeft me na al die jaren ook een extra band met de inwoners. Als je elkaar beter kent heb je korte lijnen en is er sprake van de menselijke maat. Mijn ervaring is dat je dan met dat gezag beter in staat bent om lastige beslissingen ook te nemen. Ik herinner me de grote cacao-brand. Zeven dagen brand, 250 brandweermensen, een hele woonwijk ontruimen, mijn zeggenschap op het fabrieksterrein en de milieuproblemen met zoveel bluswater. En de pers tot en met CNN aan toe. Ik kijk

terug op een mooie periode als burgemeester van Wormerland met een goede samenwerking, met al die verschillende gemeenteraden die we hebben gehad en ook met de verschillende colleges waar ik deel van uit mocht maken. En ook de samenwerking met de collega's uit de regio Zaanstreek-Waterland was altijd heel collegiaal en vriendschappelijk.

5 De discussies die we hadden in MRA-verband waren voor mij altijd inspirerend. Meedoen, meedenken, een inhoudelijke bijdrage leveren, dat is echt noodzakelijk en wordt ook van ons verwacht. Daar moeten we ons echt voor inzetten. Onze opvattingen doen ertoe. Ik vond dat er hele mooie woorden werden gesproken door de verschillende sprekers. Daar wil ik ze zeker heel erg voor bedanken want daar heeft u me een groot plezier mee gedaan. Ik weet
10 dat als het gaat over de contacten die we hebben met de provincie, met de commissaris en de gedeputeerde, dan is die altijd uitstekend geweest maar ook altijd op een manier waarop we samen nadachten over wat we voor de komende periode ook voor de Noord-Hollandse gemeenten verder betekenen. Ik was als vicevoorzitter of voorzitter van de Vereniging van Noord-Hollandse gemeenten regelmatig bij de provincie te gast. Dan maakten we samen
15 plannen over kennismakingsbijeenkomsten, of over themabijeenkomsten. Daar heb ik altijd met heel veel plezier een bijdrage aan mogen leveren en dat is altijd heel goed gegaan. Ik heb, als ik luister naar de mooie woorden die Ronald Hendrikse nu tegen mij spreekt, mooie herinneringen aan alle debatten die we hebben gehad. Die ook gingen over de regels. Nu zeg ik dat omdat ik vind dat in een democratie het belangrijk is dat je je ook houdt aan die
20 regels want die zijn een voorwaarde om met elkaar zaken goed te kunnen bespreken en tot besluitvorming te kunnen brengen. Daar vonden we allebei dat we daar een hoog belang aan gaven en dat heeft ons geholpen om dat met elkaar goed tot besluitvorming te brengen. Daar heb ik van genoten. Ik weet dat na vandaag, dan ben ik gewoon burger, dan bel ik op van we gaan nog een plannetje maken om ons in te zetten voor het herstellen van de
25 Bartelsluis. Dat hebben we beloofd. Als het gaat om de contacten in de regio, naar Jan Hamming toe, je hebt het mooi gezegd. En ik vind het zo leuk dat je ook vertelt hoe dat met het Sinterklaasfeest is verlopen. Want dat is wel zoals we elkaar samen snel weten te vinden. Als we het eens zijn dan maken we het plannetje ook tot een concreet voorstel. En dan gaan we het goed doen met elkaar. Ik heb in ieder geval heel veel waardering voor de
30 wijze waarop zowel Purmerend, Don Bijl – hij is er ook, als Zaanstad – met ook de vorige burgemeesters, altijd met ons in samenwerking zaken hebben opgelost en elkaar hebben gesteund. Het was heel collegiaal. Ik vond het geweldig. Natuurlijk geldt het ook voor alle andere collega's in Zaanstreek-Waterland waarin je in een meer vergelijkbare situatie zit. Kees van Waaijen, je hebt prachtig verteld hoe we onze start hebben gemaakt. Kees en ik
35 starten op maandagochtend altijd zo een beetje op hetzelfde moment hier om 08.00 uur. Een kop koffie, eventjes doornemen wat er in de week gaat gebeuren. En de ene keer zijn we wat beter gestemd, want dan heeft Ajax gewonnen, dan de andere keer. Ja, ik geef het toe. Ja, Kees dat doen we ook. Jeroen, dank je wel voor je mooie woorden. Jeroen is degene die de meeste affiniteit heeft, als ik naar ons allemaal kijk, met erfgoed. Ik merk het ook op de wijze
40 waarop je ook in het college zei: ik wil het graag van je overnemen want het moet allemaal op een goede manier voortgaan. Ik vond het geweldig dat je dat ook allemaal wilde gaan doen. Jeroen, wat ik ook heel erg leuk vind, is kijkend naar het personeel dat hier werkt en nieuwe mensen die hier komen, dan wil ik ze heel graag vertellen niet alleen hoe mooi de gemeente is maar ook wat er speelt. Dat doe ik dan altijd door ze mee te nemen. Dan gaan
45 we een middag met een bus door de gemeente heen en dan vertel ik de plekken. Hier zijn we met een bouwplan bezig, daar willen we iets aan de straat gaan doen en zo. Dus er komen allerlei dingen, zelfs van het verleden, aan de orde. We hebben het niet afgesproken en toch heb je enige tijd geleden dat stokje naadloos van me overgenomen. Je doet het op dit moment, dat vind ik geweldig. Ik weet zeker dat je daarmee ook naar de mensen die hier
50 werken ze een goede start geeft om zich ook te kunnen inzetten voor de gemeente Wormerland. Heel goed, ja. Er is een grapje gemaakt over burgemeesters en hun politieke achtergrond. Nou dat rechtvaardigt dat ik hier vertel dat ik een ontzettend grote voorstander ben van de kroonbenoemde burgemeester. Absoluut, een burgemeester staat boven de partijen. Als je boven de partijen staat, dan kun je je functie invullen zoals wij dat op dit
55 moment hier in Wormerland gewend zijn. Dan profileer je je niet op je maatschappijvisie

maar dan ben je de verbindende factor tussen allen die verschillend denken want deze raadzaal is toch de vindplaats van verschillen. Dat zeg ik omdat de gekozen burgemeester ook wel weer een keer op de agenda zal komen te staan. Maar denk goed na voordat je daarvoor kiest, omdat hetgeen we nu hebben ook zo ontzettend veel waard is. Dat kun je

5 heel goed merken als je als kroonbenoemde burgemeester zuinig bent op het feit dat je er voor alle inwoners bent en vanuit die positie en dat gezag ook in de gemeenschap je rol vervult. Ik dank u allemaal voor de hele fijne samenwerking, en Els vooral, goed gedaan. Ik vond het fijn dat ik deze middag zo met jullie mocht meemaken. Dank je wel.

10 (Overdracht ambtsketting aan locoburgemeester Berkhout)

8. Sluiting

De voorzitter: De burgemeester is nu ontketend, dus pas op. Ik dank je voor de hele mooie woorden. En met jouw toespraak zijn we aan het einde gekomen van deze buitengewone gemeenteraadsvergadering. Ik dank iedereen hier aanwezig voor de aanwezigheid. Ik dank

15 ook de sprekers voor de mooie woorden en ik dank jou ook voor je mooie toespraak. Ik nodig u graag allemaal uit om nog met ons in de hal te genieten van een drankje en misschien ook nog wel een hapje. Maar dat gaan we zien. Met deze woorden sluit ik de vergadering van de

20 gemeenteraad, dank u wel.